

fig dels til den tidnævnte Lov om Salg af Husegaardstrøerne af 19de Juni 1863 i Forbindelse med et af Lagtinget i 1879 vedtaget Lovforslag om samme Emne, dels til de fra Tingets Side Tid efter anden udtalte Ønsker om Tilvejebringelse af en Bemyndigelse for Justitsministeriet til under visse Betingelser at afhænde til Opdyrkning dertil egnede Dele af Udmarken — alt imod en billig, i væsentlig Overensstemmelse med de i Loven af 1863 godkendte Grundsætninger bestemt Betaling til Statskassen som Gjer af Fæstegodsset og en passende Erstatning til nuværende Fæstere og deres eventuelle Efter for Afvænet af de paagældende Arealer. Paa den ovenfor berørte Tanke om Trøernes Overgang til ny selvstændige Fæstere, mente man derimod ikke at kunne indlade sig, idet en saadan Ordning med Hensyn til de heromhandlede ganske smaa Jordlodder, lige saa lidt nu som i sin Tid ved Afhændelsen af Husegaardstrøerne formentes at være heldig eller tidsbærende. Heller ikke kunde man gaa ind paa et fra tidligere Vedtægter af Lagtinget i denne Sag foreliggende Forslag om, at Bederlagene for de til fri Ejendom overdragne Stykker ikke skulde indgaa i Statskassen men i en særlig Fond, hvis Midler skulde anvendes til Ervning af Jordbruget paa Færøerne. Lige saa lidt kunde man indlade sig paa nogen som helst Godkendelse eller Benyttelse af den Tanke, der laa til Grund for et med Projektet om Trøernes Overgang til Fæstere i Forbindelse staaende Forslag om, at Afgifterne af disse Trøer kun skulde indgaa i Statskassen for derefter at affortes i Fæsteafgifterne, og saaledes bestandig komme ogsaa alle tilkommende Besiddere af Moderfæstene til gode. Den til Grund herfor liggende Opfattelse af det færøste Fæstegods som et Slags Arvefæste eller Fideikommissbestikkelser til bedste i første Række for Fæstefamilien og derefter, hvis Fæstet gaar over til andre, for de mere eller mindre tilfældige Personer, hvem Fæstet tildeles af Gudsbestyrelsen, maa nemlig formentes at være ganske ujemlet, ligesom den heller ikke i mindste Maade vilde staa i Samklang med den i Praksis, der hidtil har gjort sig gældende. En herpaa bygget Ordning og navnlig det ovennævnte Forslag vilde ogsaa som Følge af den minimale Fæsteafgift, der paahviler de heromhandlede Ejendomme, føre til det urimelige Resultat, at de gennem den ovennævnte Afkortning efterhaanden vilde kunne frigøres fra al Afgift.

Efter at have modtaget Lagtingets af Amtmanden over Færøerne anbefalede Ind-

stilling, der slutter sig til et med 14 Stemmer mod 3 (3 stemte ikke) vedtaget Lovudkast, som paa flere Punkter supplerer og ændrer Regeringsudkastet, har man derefter med udstrakt Hensyntagen til Tingets Ønsker, for saa vidt de ikke i selve Principet have fjærnet sig fra det i Justitsministeriets Udcast indtagne Standpunkt — hvad kun er Tilfældet paa et enkelt Punkt, hvorom neden for ad § 4 — udarbejdet nærværende Lovforslag, hvori der tør formentes at være saa vidt muligt gjort Ret og Skel til alle Sider, mod alle de i det foreliggende Spørgsmaal interesserede Faktorer, Statskassen som Jorddrot, Fæstene samt Trøemændene, nuværende og tilkommende.

Idet man i øvrigt med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser skal henvise til de ved de enkelte Paragrafer neden for fremsatte Bemærkninger, skal her endnu kun tilføjes, at medens der i det foregaaende kun er talt om Trøer og Afstaaelse af Jord til Opdyrkning, har man efter Lagtingets sidste Indstillinger i denne Sag ogsaa optaget i Forslaget Byggegrunde til Møster (Baadsture) og Huse, som enten alt ere bortlejede fra Fæstegodssets Udmark, eller til hvis Erhvervelse der maatte være Trang, saaledes at Forslagets Bestemmelser i det hele skulle komme til Anvendelse paa dem, med Hensyn til hvilke lignende Samfundshensyn som de ved Trøerne omtalte formentes at gøre sig gældende.

Dette Afsnit, der handler om Overgang til Selveje af de alt eksisterende Lejetrøer samt af bortlejede Møste- og Husegrunde, er i væsentlig Overensstemmelse med Lagtingets Indstillinger udarbejdet paa Grundlag af Loven om Salg af Husegaardstrøerne af 19de Januar 1863.

Til § 1.

§ Overensstemmelse med det foran bemærkede om det naturlige og ønskelige i, at Udbyttet af det i Opdyrkingen nedlagte Arbejde tilskrives Opdyrkeren selv eller den, der ved Arv eller paa anden Maade maatte være indtraadt i hans Rettigheder, gaar Paragrafens Hovedbestemmelse ud paa en Overgang til Selveje af de Lejetrøer, der ere indtagne og opdyrkede af andre end Fæstere, men ikke af de Trøer, som en Fæster selv har indtaget og opdyrket og først derefter